

Het partijcongres van GroenLinks, bijeen te Amsterdam op 26 en 27 november 1993

konstateert:

- dat het vertrouwen van veel mensen in het functioneren van de politiek ernstig is geschaad,
- dat steeds meer mensen het gevoel hebben dat politici niet naar hen luisteren en hun problemen niet serieus nemen
- dat daarom steeds meer mensen de politiek de rug toekeren en niet meer gaan stemmen

is van mening:

- dat een van de oorzaken van deze publieke apathie ligt in het feit dat het eigenlijke debat niet meer in het openbaar en controleerbaar wordt gevoerd in het parlement, maar dat dit debat wordt doodgeslagen door vooraf gesloten gedetailleerde regeerakkoorden,
- dat deze handelwijze slecht is voor het goed functioneren van de democratie,
- dat het nodig is dat deze tendens wordt doorbroken,

spreekt uit:

- Voortbouwend op uitspraak 22 van het manifest*
- dat GroenLinks en haar vertegenwoordigers hier nadrukkelijk afstand van nemen en waar mogelijk hun invloed aanwenden om te bereiken dat voortaan alleen nog op hoofdlijnen-akkoorden vooraf worden gesloten, zodat het echte debat weer terugkeert waar het thuishoort: in het parlement, met name in de Tweede Kamer.

en gaat over tot de orde van de dag.

Toelichting:

Doordat mensen zich door de politiek in de steek gelaten voelen en met name de regeringspartijen over de hoofden van betrokkenen heen werken, ontstaat de apathie ten aanzien van de politiek die leidt tot lage opkomstcijfers bij verkiezingen. Dit bedreigt op den duur de legitimiteit en de representativiteit van de gekozen organen en het bestuur. Het laatste regeerakkoord heeft dit manko aangetoond: de Tweede Kamer kan geen kant op, omdat de regeringspartijen geen ruimte hebben om van het regeerakkoord af te wijken. Doen ze dat wel, dan wordt te pas en te onpas naar het machtswoord gegrepen, waardoor het debat helemaal wordt doodgeslagen. GroenLinks is niet de meest vanzelfsprekende kandidaat voor een plaatsje in het volgende kabinet, maar het kan naar de kiezers een positieve uitstraling hebben om afstand te nemen van achterkamertjespolitiek en torentjesbeleid. We staan toch voor open en duidelijke politiek, dat mag de kiezer best goed gezegd worden.

Agnes Koelemij, C.S.

Het partijcongres van GroenLinks, bijeen te Amsterdam op 26 en 27 november 1993

konstateert:

- dat het klimaat rond uitkeringen en met name rond het misbruik ervan snel verslechtert,
- dat dit in het bijzonder het geval is rond de bijstand
- dat vrouwen, die een meerderheid vormen onder de bijstandsgerechtigden, hiervan onevenredig zwaar de dupe worden,
- dat dit verslechterde klimaat plus de beleidsvoornemens van de regering veel onrust veroorzaakt onder vrouwen in de bijstand,
- dat het optreden van sociale rechercheurs soms de grenzen van het aanvaardbare overschrijdt,
- dat uitkeringen worden stopgezet voordat fraude is bewezen en mensen zo volledig zonder geld komen te zitten en daardoor in schuldproblemen geraken,
- dat dit verscherpte beleid in individuele gevallen schadelijke gevolgen heeft voor vrouwen en haar kinderen,

is van mening:

- dat de op zich al slechte positie van veel vrouwen in de bijstand niet nog verder dient te worden aangetast,
- dat iedereen in Nederland recht heeft op een behoorlijke behandeling door de overheid en dus ook bijstandsvrouwen dit recht toekomt,
- dat het niet zo kan zijn, dat iemand gestraft wordt voordat een rechter een uitspraak heeft gedaan, dus ook de uitkering niet wordt afgenomen voordat fraude is bewezen,

verzoekt de Tweede Kamerfractie de regering hierover ter verantwoording te roepen en met klem aan te dringen op eerbiediging van de rechten van bijstandsvrouwen en haar kinderen,

verzoekt gemeenteraadsleden en wethouders in hun eigen gemeente te waken en waar nodig stelling te nemen tegen onaanvaardbare vormen van optreden door ambtenaren van sociale diensten en sociale rechercheurs,

en gaat over tot de orde van de dag.

Toelichting:

het is ten enen male onaanvaardbaar dat een strafmaatregel wordt opgelegd voordat het strafbare feit wordt bewezen verklaard. Dit is niet alleen strafrechtelijk onjuist, maar druist in tegen elk rechtsgevoel. De jacht op de 'frauderende' bijstandskliënt neemt hier en daar absurde vormen aan, waarbij intimidatie niet wordt geschuwd. Het wordt hoog tijd dat mensen die dikwijls toch al weinig perspectief hebben om uit de bijstand te komen, gewoon met rust worden gelaten. Het is individuele uitkeringsgerechtigden niet aan te rekenen, dat er steeds meer mensen in de bijstand terecht komen en dat de kosten daarvan dan de pan uitrijzen. Dat doet de regering zelf door steeds meer regelingen zo ontoegankelijk te maken, dat de bijstand vaak de enig overblijvende mogelijkheid is. Volgens ons kan het geen kwaad om hier nog een duidelijk onze solidariteit met de laagstbetaalden te onderstrepen.

Agnes Koelemij, C.S.

ACTUELE MOTIE ZUID WEST BRABANT

AAN GroenLinks Congres d.d. 26 en 27 november 1993.

Het GroenLinks Congres in vergadering bijeen d.d. 26 en 27 november 1993;

gezien: het feit dat de voorstellen van de commissie Buurmeyer, de reacties van de regering daarop en de verdere herzieningen van het sociale zekerheid zeer verstrekkend zijn of kunnen worden.
het feit, dat het nieuwe verkiezingsprogramma zijn rol gaat spelen in het komen tot haalbare compromissen in de Haagse politieke werkelijkheid.

overwegende:

- dat in het voorstel van de commissie Buurmeyer het uitkeringsrecht voor gedeeltelijk arbeidsongeschikten wordt afgeschaft;
- dat in het genoemde voorstel geen waarborg is voor het in dienst blijven van gedeeltelijk arbeidsongeschikten;
- dat in de commissie voorstellen het wettelijk recht op uitkering/doorbetaling van loon bij ziekte is terug gebracht tot het minimumloon;
- dat in de voorstellen van de commissie de mogelijkheid wordt geopend voor bedrijven om eigen risico te dragen bij de verzekering van volledige arbeidsongeschiktheid;
- dat er in de voorstellen van de commissie overigens ook zeer positieve elementen zitten voor wat betreft de uitvoeringsorganisatie en de uitkering voor volledige arbeidsongeschiktheid.

spreekt uit:

- dat het niet de bedoeling is het verkiezingsprogramma zo te interpreteren, dat Groen Links al in het programma concessies zou doen aan andere politieke partijen of aan de werkgevers op het gebied van arbeid en sociale zekerheid.
- dat voorstellen over de sociale zekerheid voorzover die de sociale zekerheid willen veranderen of afschaffen zonder degelijke alternatieven in de sfeer van de sociale zekerheid daarvoor in de plaats te stellen voor Groen Links niet acceptabel zijn.
- dat betaald werk meestal geen alternatief is, omdat de werkeloosheid voor het merendeel structureel is. Verwijzen naar niet bestaande banen geeft noch aan inkomens noch aan werk prioriteit.

Namens het bestuur van
Zuid West Brabant,

W.Hagenaars, voorzitter,

P.Woltjer, secretaris

